

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola V. Martini Papae IV. Ad Edvardvm I. Regem Angliae. Monet vt
duellum inter Carolum regem Siciliae & Petrum Aragonium prohibeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

bet, si quæ inter communitates easdem, vel ipsos & quoscumque alios, initas vel factas super occupatione vel inuasionem prædictis penitus dissoluentes, ac iuramenta de illis seruandis, vel alio quocumque modo prædictis hinc inde præstita relaxantes omnino; comitatibus ipsis aperte prædicimus, quod, nisi præmissa curauerint quantocius adimplere, contra eas & ciuitatem & castra & villas earum spiritualiter & temporaliter, auctore Domino, procedemus, quod pœna dicente cognoscere poterunt, quam sit temerarium & superbum mandatis apostolicis contraire, vt. aut, &c.

Datum apud Urbem veterem in platea dictæ maioris ecclesiæ, in die ascensionis Domini, pontificatus nostri anno secundo.

EPISTOLA V.

MARTINI PAPÆ IV.

AD EDVARDVM I. REGEM ANGLIÆ.

Monet vt duellum inter Carolum regem Sicilia & Petrum Aragonium prohibeat.

Martinus episcopus seruus seruorum Dei Eduardo regi Angliæ illustri.

DECET excellentiam regiam, & saluti tuæ nihilo minus congruit, quod in te semper vigeat sic ordinatus affectus, vt animum libenter ad promouenda Christi negotia dirigas, tranquillitatem publicam votiuè promoveas, desideranter horum impedimenta præpedias, & prout ex alto conceditur incrementa procures. Ideoque conuentiones multa indecentia plenas, & temeritate non vacuas, reprobas quidem & merito reprobandas, inter carissimum in Christo filium nostrum Carolum illustrem Sicilia regem, & Petrum, exigentibus suis excessibus per sedem apostolicam vinculo excommunicationis astrictum, quondam Aragonum regem, non absque nimix animositatis inordinatione habitas: circa quod ambo, cuilibet eorum comitiua centum militum assistente, ad illud concurrant, altrinsecus insimul configant, celsitudini regix confidenter exponimus: & vt tibi earum

qualitas plenius pateat, sub bulla nostra, ipsarum de verbo ad verbum seriem, prout eam a memorato Siciliae rege recepimus, destinamus. Ex quarum circumspeditione manifeste circumspeditio regalis aduertet, quantum sint conuentiones eadem obuia Crucifixi negotiis, & præcipue terræ sanctæ, quantumque toti Christianitati damnosæ: cum illarum persecutio non solum memoratum regem ab eisdem negotiis & ipsius Christianitatis promouendis vtilitatibus abstrahat, sed & alios principes & magnates, ceterosque fideles, qui circa prosecutionem eandem in se vel in suis occupantur, auertat: & proinde manifesto exponatur terra præfata discrimini, dum eius subsidium multis excogitatum vigiliis, multisque sumptibus & laboribus præparatum, damnabiliter impeditur. Nec minus attendere poterit eiusdem tuæ circumspeditionis industria, quam periculosa potest inter Christianicos ex prosecutione huiusmodi excitari commotio: quantaque illis corporum & animarum pericula ingeri: ac quantum nobis, ecclesiæ, tibi, cunctisque catholicis, quibus est eis quomodolibet obuiare possibile, possit a Deo & hominibus negligentia imputari: ad quantam notam adscribi, si talia procedere pateremur? Propter quæ, nec non & alia non facile numeranda discrimina, quæ dictarum conuentionum executio, Christiani procul dubio prodiga sanguinis, animarum inimica saluti, publicæque pacis æmula & quietis, verifimiliter comminatur, nos illis promptis remediis obstare volentes, promissionem factam a memorato rege Siciliae super dictis conuentionibus obseruandis prorsus illicitam, vtpote rem prohibitam expressius continentem, cum non solum in principibus, similibusque personis, sed etiam in priuatis duellum non sit ab ecclesiæ tolerandum, reprobendam irritandamque duximus, & penitus vacuandam, & iuramentum super eis præstitum non solum temerarium declarantes, sed & carere viribus: ipsumque regem Siciliae ad illorum decernentes obseruantiam non teneri: absoluedo eum nihilo minus ab eisdem, quatenus processerunt de facto, sibi districte præcipimus, vt a prosecutione promissorum & iuratorum taliter prorsus abstineat, & omnino desistat: eidem nihilo minus sub pœna excommunicæ

tionis, & comminationis processus cuiuslibet, quam contra eum quomodolibet habere posset ecclesia, ne ad executionem tam damnati certaminis & tam nefandi procedat: & vniuersis & singulis Christi fidelibus, ne illa sibi prosequenda suadeant, neve consilio, auxilio, vel fauore in illis prosequendis assistant, districtius inhibendo. Cum itaque impediendi tam detestabilia, tam nociua tibi sit in promptu facultas, pro eo quod, sicut earumdem conventionum docet inspectio, loci determinatio ad huiusmodi conflictus exercitium deputandi de arbitrio tuo dependet, & secundum earum conventionum tenorem idem conflictus, nouo eorumdem Siciliae & olim Aragonum regum non interueniente consensu, absque tua presentia non procedit, expedit vt ad id te promptum exhibeas, solers & operosus occurras, ne si, quod absit, perturbare tam peruersa negligeres, ea fouere non immerito censereris; sicque pœnæ & comminationis adiectæ in præmissa nostra prohibitione periculum, vt decet tam catholicum principem, non vitares. Quocirca serenitatem regiam monentes, rogantes, & hortantes, ac obsecrantes in Domino Iesu Christo, & per asperionem sui preciosi sanguinis obtestantes, & nihilo minus in remissionem tibi peccatorum iniungentes, mandamus quatenus conflictum huiusmodi tam detestabilem, tam horrendum, eiusque præparatoria, omni studio quo potes impediās: dictorum Siciliae & quondam Aragonum regum aduentum ad ciuitatem Burdigalensem, eiusque territorium, quin etiam ad quamcumque partem Vasconiae, omni quo poteris remedio præpeditiois impediās & apertius interdicas: tuam nihilo minus in his presentiam denegando, & tuis insuper in partibus illis vicariis & officialibus acius iniungendo, ne prædictorum regum guardiam recipere, vel ad dictum locum deputare certamen, aut aliquod aliud in his ministerium exhibere præsumant: super quibus eis omnem penitus adimas potestatem. Nos enim ad tam perniciofa, tam noxia omnimodis euitanda, ne dictos Siciliae ac dudum Aragonum reges ciuitatem eandem, seu quamuis, vt prædicitur, Vasconiae partem, ad hæc ingredi patiaris, neve in his presentia tua copiam facias aut promittas, seu locum sæpefato cer-

tamini deputes, aut dictos tuos in eisdem partibus vicarios siue officiales in his aliquod ministerium exhibere permittas, districtè subiicimus prohibitionis edicto: ac illa omnia & singula quantumcumque in aliis regio intendimus honori deferre, tibi & eis sub pœna excommunicationis expressius inhihemus, sub eadem pœna mandantes, vt si ad aliquid horum est processum, illud studeas cum celeritate qua poteris reuocare. Et nihilo minus dilectum filium nostrum, tituli sanctæ Cæciliæ presbyterum cardinalem, virum vtique grandi scientia præditum, prudentia & morum honestate decorum, quem suæ probitatis obtentu grandi affectione prosequimur, cuiusque consiliis te in his acquiescere rogamus & petimus, ad id inter cetera destinamus, vt tam te, quam prædictos vicarios, & officiales tuos, per se, si facultas adfuerit, per suos nuntios vel literas efficaciter moneat & inducat ad parendum præmissis apostolicis monitionibus, inhibitionibus & mandatis. Alioquin per excommunicationis in personas, & interdicti sententias, si opus fuerit, in regnum tuum, & alias tuas ac eorumdem vicariorum & officialium terras, apostolica, prout expedire viderit, auctoritate compellat; non obstantibus aliquibus privilegiis, vel indulgentiis, tibi vel eisdem vicariis, siue officialibus, sub quacumque verborum forma seu expressione concessis, quod tu vel iidem vicarii & officiales excommunicari vel interdici non possitis, aut eadem regnum & terra nequeant ecclesiastico interdicto supponi, per literas apostolicas non facientes plenam & expressam, seu de verbo ad verbum de privilegiis & indulgentiis huiusmodi, siue obtinentium eadem, nominibus mentionem: & qualibet alia eiusdem sedis indulgentia, cuiuscumque formæ vel tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, aut totaliter non insertam, effectus earum quomodolibet impediri valeat, vel differri.

Datum apud urbem Veterem, Nonis Aprilis, anno tertio.